

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxv. De exceptionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

ultra sortem recepisse notorium habebitur, neq; de fortis quantitate per testes liquere poterit: partes ad præstandum de veritate dicenda iuramentum coguntor.

De exceptionibus. Tit. 25.

REorum nunc, quonam pacto actorum intentionem teláque in ipsos contorta excipiant, iura tractantor.

Itaque qui reus excipiendo rescripti apostolici virtute ultra duas dietas extra suam diocesim se in causam trahi proponet, aduersario negáte ad eius probationem admittitor. cum probasit, iudex negocio supersedeto. si non exceptionem admittet: prouocatio esto. 7. *Olim.*

At quæ exceptiones replicationésve repelléndi vim non habebunt, super his iudex probationes ne recipito. si recipiundas interloquetur: prouocatio esto. vnde si cuius ecclesiæ canonicis pro eius defensione litigantibus periurii crimen excommunicationísve excipiendo replicandóve opponetur: frustra id esto. nihilominus ad ecclesiæ defensionem admittuntor. 8. *Dilecti.*
ii.

Excommunicatus verò & à fidelium communione exclusus si alium qui olli in oratione locutionéve sciens prudens communicasit, ob idque à sacramentorum tantùm participatione remotus fiet, adcusabit: quanquàm de communione replicabitur, repellitor. 2. *Ano-*
bis.

Denique excommunicationis exceptionem reus, etsi in dilatoriis proponendis sciens omis- 12. *Exce-*
ptionem.

De exceptionibus.

fit, in qualibet parte litis opponere ne prohibitor. Nemo enim in animæ suæ periculum ipsi communicare cogitor. Si tamen dolo fraude omisit: expensas legitimas aduersario sarcire dānas esto. Publicè autem excommunicatum auctorem iudex cum noscet, quanquam reus non excipiet, ex officio suo repellito.

4. *Pastoralis.*

Extra hanc dilatoriæ omneis intra tempus quod iudex adsignasit proponitor. Eo elapso, nisi quæ à partibus ante protestatæ erunt, competensve aliqua de nouo exorta erit, vel qui eam opponet ad suam noticiam postmodum peruenisse iuramento fidem faciet, ne audiuntor.

9. *Apollonica.*

Si de cuius autem ecclesiæ ordinatione agetur, petentibusque eam suspensionis & amotionis à beneficiis sententiæ in exceptionis modum obiiciuntur, & ipsi contra nullas esse probare offerēt: ordinationis huius ergo ne retardator. sententiæ ad cautelam relaxantor.

5. *Causa inter.*

Reo quoque, quem quis impugnabit, quam excommunicatus dicitur, neque defensionis copia, neque, cum in via absolutionis erit, iusta sententia, neque adpellationis beneficium contra iusticiam condemnato denegantor. Ipsi tamen neque impugnare neque reconuenire liceto.

11. *Significauerunt.*

Et generaliter omnis legitima defensio excommunicato in iudicio reseruata esto. vnde excommunicationis obiectæ prætextu ab adpellationis prosecutione ne excluditor.

14. *Venerabilem.*

Itaque excommunicato siue ex eadem, siue ex alia causa, quam ex qua adpellasit, adpellatione

prosequi, & super ea literas impetrare liceto. et si de ipsa excommunicatione eiusve causis mentio in literis habita non erit, valento.

Multò magis excommunicationis sententiæ, ^{10. Dilectæ.} quæ post adpellationem legitimam lata erit, exceptio etiam apud iudices quos sic excommunicatus impetrasset, si contra eum proponetur, ne admittitor.

Quos in diuersis ecclesiis varia beneficia con- ^{3. Cum ecclesiastica} stabit obtinere, contra alium de pluralitate beneficiorum ne excipiunt.

Criminum per exceptionem tantùm testibus ^{1. Denique.} obiectorum probatio, si de his ante adcusati nõ fuerunt, antequam causa per sententiam terminetur, exhibetur. Testes enim absque vlla infamia, suspitione, maculæ manifesta in ferundo testimonio requiruntur. Conuicti tamen confessiue, cum adcusatio non præcesserit, ordinaria pœna ne multantur. præsertim si crimen obiectum causam qua de agitur non continget, ipsos à testimonio perhibendo repelli sat esto. Si sola crimina erunt obiecta de quibus alio tempore conuicti confessiue fuerint: à testimonio repelluntur. eorum confessioni contra alios, nisi se probassint infontes, ne creditor.

At si contra quem rem suam petentē pro ad- ^{13. Aduersario.} uersario, cum litis motæ tempore non possidebit, absolutoria lata erit: si tamen post possidebit, iterum rectè petito. petitori rei iudicatæ exceptio ne obsistito.

Postremò qui exceptionem obiiciet, de ad- ^{6. Cum venereabilis.} uersarii intentione confessus fuisse ne intelle-

De præscriptionibus.

gitor. falsitatis exceptionem non tantum ante, sed & post sententiam opponere liceto.

De præscriptionibus. Tit. 26.

EXceptionum autem ea quæ est ex præscriptione temporis potissima esto. de ea hæc cauta sunt.

§. Vigilans. Legislator antiquus solum ad vitandam miserorum segniciam, & longi temporis errorem & confusionem primum tricennalem, quadragenariamve præscriptionem instituisse creditur. Apud nos verò tam in cognitis rebus, quam in latentibus ea locum ne habeto. Itaque in prædiis alienis etiam ne malæ fidei possessores firmi desiderator. malæ fidei possessorem, ni, cum se aliena possidere norit, resipuerit, nulla antiqua dierum possessio iuuato.

20. Quousiam omne. Immo hodie absque bona fide nulla præscriptio tam canonica quam civilis valet.

19. Veniens. Itaque nedom qui præscriptione completa privilegium impetrauit iuri præscriptionis renunciassè intellegitor, sed & si ea non completa impetrauit, cum ex eo die bonam fidem non habuisse censeatur, præscriptionem ne impleto.

17. Si diligenti. In summa: is qui proprio nomine possidet, si non & bona fide, & iusto titulo possideat, ne præscribitur. Nam quod ad eum spectat qui alieno nomine possidet, cum non ipse verè possideat, ne præscribitur. Is cuius nomine possidetur possidere intellegitor.

Præscriptionum autem tempora hæc sunt.

Qui